

ترکیه رو به ائتلاف های جدید

رفتارهای متناقض آمریکا در سالهای اخیر ثابت کرده که واشنگتن شریک قابل اعتمادی نیست، از این رو برخی کشورها از جمله ترکیه درصدد برآمدند تا در سیاست خارجی، روابط خود را به آمریکا محدود نسازند و ائتلاف های نظامی جدید با مشارکت دیگر کشورها ایجاد کنند.

به گزارش آران نیوز: با ادامه تلاش آنکارا برای مذاکره با واشنگتن و متقاعد کردن آن برای اعمال نکردن تحریم ها، آمریکا ۳۱ جولای (نهم مرداد ماه) را به عنوان آخرین فرصت ترکیه برای انصراف از خرید سامانه موشکی «اس ۴۰۰» تعیین کرد.

بدنبال تصمیم جدید ترکیه برای خرید سامانه «اس ۴۰۰» روسیه، برخی افراد صاحب نظر در غرب بر این باورند که آنکارا در حال تغییر عمده در سیاست خارجه خود است که براساس آن ترکیه به آمریکا پشت کرده و در مقابل در آغوش روسیه ایمن گرفته است. در حالیکه این اولین بار نیست که یک عضو ناتو سیستم نظامی از مسکو خریداری می کند اما توافق ترکیه و روسیه در حالی صورت می گیرد که تنش های شدید بین غرب و روسیه بویژه در مورد اتحاد آتلانتیک افزایش یافته است.

پیش از این یونان در سال ۱۹۹۶ سامانه موشکی «اس ۳۰۰» را برای تقویت سیستم دفاعی خود از روسیه خریداری کرد. در واقع باید پذیرفت که خرید سامانه موشکی «اس ۴۰۰» بر اتحاد استراتژیک ترکیه با ایالات متحده تأثیر می گذارد، اما آن را خراب نمی کند. در آینده نزدیک آنکارا باید بین عضویت ۶۷ ساله خود در ناتو و سایر شرکا تعادل برقرار کند تا اینکه بدنبال ائتلاف جدید با کشور دیگر باشد.

** جهان چند قطبی

برای درک اینکه چرا ترکیه تصمیم به خرید سیستم تسلیحات روسی گرفت، ابتدا باید این قرارداد مهم را در چارچوب تحولات جهانی طی چند سال گذشته قرار داد. هنگامی که ناتو ۷۰ سال پیش تشکیل شد، امور جهانی تحت سلطه «جنگ سرد» بین دو ابر قدرت (اتحاد جماهیر شوروی و ایالات متحده) قرار داشت. پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی، واشنگتن برای تحمیل نظم یک قطبی در جهان که نزدیک به دو دهه به طول انجامید حرکت کرد. امروز با اینکه جهان به تدریج به سیستم چند قطبی حرکت می کند، اما قدرت های مختلفی از جمله روسیه و چین به طور فزاینده ای در صحنه بین المللی تحریک می شوند. در نتیجه باید پذیرفت، اتحادهای سنتی در حال تغییر هستند و کشورها برای تنظیم این واقعیت جدید سیاست های خارجی خود را تنظیم می کنند. ایالات متحده در رویکردهای خود برای برخورد با دوستان و دشمنان قدیمی تجدید نظر کرده است.

به عنوان مثال، اختلافات میان واشنگتن و متحدان اروپایی این کشور بویژه در مورد سطح هزینه های دفاعی و پیشنهادات برای ایجاد ارتش اتحادیه اروپا با حمایت رهبران فرانسه و آلمان بسیار زیاد بوده و دونالد ترامپ رئیس جمهور آمریکا نیز متحدان اروپای غربی را نسبت به واردات انرژی آنها از روسیه مورد شمتات قرار داده است. وی سال گذشته آلمان را به دلیل وابستگی به گاز روسیه و تصمیم برای ادامه پروژه خط لوله گاز «نورد استریم ۲» (Nord Stream ۲) مورد تحریم قرار داد. به طور خلاصه باید گفت اختلاف جدی در اروپا و ناتو در مورد موضوعات مختلف از جمله روابط با روسیه وجود دارد. اما این موضوع دولت ترامپ را از تلاش برای درگیری با مسکو متوقف نکرده است.

ترامپ نه تنها تا کنون جلسات مختلف با شخص «ولادیمیر پوتین» رئیس جمهوری روسیه داشته بلکه دولت وی همچنین در صدد همکاری نزدیک با کرملین در مورد تعدادی از موضوعات بویژه جنگ سوریه بوده است.

در ماه فوریه، «بنیامین نتانیاهو» نخست وزیر رژیم صهیونیستی در سفری به مسکو و دیدار با پوتین درخواست همکاری سه جانبه اسرائیل، روسیه و آمریکا در پرونده سوریه را به وی تحویل داد.

پیشنهاد این همکاری سرانجام منجر به برگزاری کنفرانس سه جانبه بین مشاوران امنیت ملی اسرائیل، روسیه و ایالات متحده در تاریخ ۲۵ ژوئن شد.

اگر ایالات متحده بدنبال مشارکت فراتر از اتحادهای سنتی خود است، چرا دیگر بازیگران نباید چنین کاری کنند؟

** ملاحظات ترکیه

این فقط تغییر ماهیت اتحادها نیست که باعث می شود آنکارا سعی کند روابط خارجی خود را متعادل کند.

مقامات ترکیه شکایت کرده اند که طی چند سال گذشته، ایالات متحده شریک قابل اعتماد نبوده است. ا

تحد این کشور در شمال سوریه با یگان های مدافع خلق (ی پ گ) و عدم همکاری آن در درخواست های استرداد «فتح الله گولن» شکاف عمیقی میان دو کشور متحد (آمریکا - ترکیه) ایجاد کرده است.

مهمتر از همه، ایالات متحده با درخواست آنکارا برای خرید سامانه های دفاع هوایی «پاتریوت» موافقت نکرد تا اینکه ترکیه توافق موشک های «اس ۴۰۰» را با روسیه به امضا رساند.

حتی پس از آن، آمریکا شرایط سخت تری در رابطه با قیمت گذاری و تولید مشترک تسلیحات نظامی با ترکیه اعمال کرد که باعث تقویت عدم اعتماد متقابل شد.

این امر آنکارا را وادار به پذیرش پیشنهاد مسکو برای تأمین فناوری مورد نیاز برای محافظت از خود در برابر تهدیدات در سوریه و عراق کرد.

واشنگتن به سرعت به ترکیه نسبت به دستیابی به چنین توافقی هشدار داد.

واشنگتن بسیار نگران بود که سیستم موشکی روسیه بتواند اطلاعاتی را از زیرساختهای ناتو جمع آوری کند.

کاخ سفید و پنتاگون هشدار داده اند که این خرید و فروش می تواند تأثیر مضر بر تعامل ترکیه با ناتو داشته باشد و ممکن است همکاری های نظامی میان ارتش ترکیه و متحدان غربی آن را تحت الشعاع قرار دهد.

در پاسخ، مقامات ترکیه بارها و بارها به ایالات متحده اطمینان داده اند که تجهیزات ناتو و روسیه به طور جداگانه برای جلوگیری از دسترسی روسیه به فن آوری مخفی آمریکا نگهداشته می شوند و ارتش ترکیه کنترل کامل بر «اس ۴۰۰» را خواهد داشت.

آنها همچنین استدلال کرده اند که محرومیت ترکیه از برنامه جنگنده های «اف ۳۵» آمریکا پس از نتیجه گیری «اس ۴۰۰» باعث تضعیف امنیت جناح جنوبی ناتو خواهد شد.